

навиди каша си и майка си,
и жена та си, и чада та си,
и братѣ та си, и сестры те
си, и іоше и душа та си не
може да бжде мой оученикъ.

27 И който не носи крж-
статъ си, и слѣдъ мене не
иде, не може да бжде мой
оученикъ.

28 Защото кой Ѡ вѣсѣ, кой-
то иска да согради столпъ,
не сѣднѣва първо да си пре-
брои имѣнѣ то, да ли има,
колко то е потребно за свър-
шѣванѣ то;

29 Да не бы тѣрилъ Ѡсно-
ваніе то, и не може послѣ да
го свърши, и начнатъ всич-
ки те, който го гледатъ да
мѣ се присмиватъ, и да го-
воратъ:

30 Защо тоа человекъ на-
чнѣ да гради, и не може да
свърши.

31 Или кой царь, който
Ѡивѣ да се бие съ другъ царь,
не сѣднѣва първо та се со-
вѣтѣва, да ли може съ де-
сетъ хілады да посрѣшне о-
ногова, който иде вржхъ
негѣ съ двѣсе хілады;

32 Ако ли не (може), като
е іоше далече оный, праща
моленіе, и молисе за миръ.

33 Такъ прочее и секой Ѡ
вѣсѣ, който се не Ѡрече Ѡ
всичко то си имѣніе, не мо-
же да бжде мой оученикъ.

34 Доброд (нѣщо) е соль-
та: но ако солта се Ѡбез-

соли, то що ще да се Ѡсо-
ли:

35 Нито за земля та, ни-
то за гюбре то е потребна:
вжнѣ ѣ изфжрлатъ, който
има оуши да слѣша, нека
слѣша.

ГЛАВА ВГ.

И сички те мытарѣ и грѣ-
шници се приближаваха при
него, да го слѣшатъ.

2 И роптѣха фарісеи те и
книжници те, и говорѣха:
защо тоа грѣшны те прии-
ма, и їдѣ съ нѣхъ.

3 И рече имъ тѣл прѣтча,
и говорѣше: кой человекъ
Ѡ вѣсѣ, ако бы имѣлъ сто
Ѡвцы, и загуби мѣ се еднѣ
Ѡ нѣхъ, не Ѡстаѣ ли де-
ведесе те и деветъ въ пѣсты-
на та, и Ѡивѣ слѣдъ загѣ-
бена та доклѣ да ѣ намери;

4 И като ѣ намери, тѣра
ѣ на рамена та си, и радѣвѣсе:

5 И като си дойде въ кж-
ща та, повѣкѣва прѣатели
те и сосѣды те, и говори
имъ: радѣвайтесе и вѣсе съ
мене, защото си найдѣхъ
загѣбена та Ѡвца.

6 Говоримъ ви, зашто та-
каѣва радѣсть бѣѣ на небо
то за едного грѣшника,
който се покаюѣѣ, нежели
за деведесе те и деветъ пра-
ведны, на който не трѣѣѣѣ
покаѣніе.